

Arrest

nr. 226 431 van 20 september 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen op 17 februari 2018 België is binnengekomen, diende op 22 februari 2018 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoeksters vingerafdrukken werden genomen op 20 en 23 maart 2017 in Italië (Eurodac).

1.2. Op 14 mei 2019 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief van 17 mei 2019 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 22/02/2018
Overdracht CGVS: 11/12/2018*

U werd achtereenvolgens op 21 februari 2019 van 9u12 tot 13u08 en op 4 april 2019 van 14u11 tot 16u57 gehoord op het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die de Somalische taal machtig is. Op 21 februari 2019 was uw raadsman, mr. Oger, loco mr. Chatchatrian, tijdens uw persoonlijk onderhoud aanwezig van 9u44 tot 13u08. Op 4 april 2019 was uw raadsman, mr. Oger, loco mr. Chatchatrian, aanwezig tijdens de volledige duur van uw persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de minderheidsclan Madhiban, ressorterend onder de clan van Gabooye. U bent geboren en getogen in Laascaanood gelegen in de provincie Sool in het noorden van Somalië (Somaliland). U ging tot de vijfde klas naar school maar diende te stoppen omdat uw ouders uw scholing niet meer konden betalen. Sinds u een eigen inkomen had volgde u zes maanden les in een privéschool. Omwille van uw toebehoren tot een minderheidsclan maakte uw leraar u hierover opmerkingen. U werkte als huishoudster bij verschillende families in uw woonwijk Daami. Soms had u geen werk omdat Somali behorende tot meerderheidsclans uw werk overnamen. Uw burens bekogelden u regelmatig met stenen. In één van de huizen waar u werkte leerde u in 2014 J.A.X. kennen, behorende tot de Dhulbahante/Darod clan. In de tiende maand van 2014 stelde J.A.X. u voor met hem te huwen. Uw uitleg dat een huwelijk tussen u beiden niet mogelijk was omwille van jullie verschillende clans wuifde J.A.X. weg door te stellen dat de clanverschillen niet belangrijk waren en hij u steeds zou steunen. In de tweede maand van 2015 vertelde uw vader u dat hij zijn vriend, D.H., als echtgenoot voor u op het oog had. Noch u noch uw moeder zagen dit huwelijk zitten. U besloot het huwelijksvoorstel van J.A.X. te aanvaarden. In de vijfde maand van 2015 sloot u, buiten uw familie en de familie van uw bruidegom om, een huwelijkscontract af. U werd meteen zwanger, wat eind tiende maand van 2015 door uw moeder werd opgemerkt. U biechtte haar alles op waarna het huwelijk met D.H. werd afgeblazen. Begin elfde maand van 2015 ging uw vader naar de ouders van J.A.X. om hen over uw huwelijk en zwangerschap in te lichten. Uw huwelijk met J.A.X. werd door uw schoonfamilie verworpen en ontkend. Ze beschuldigden u J.A.X. te hebben behekst. Op 26 december 2015 patrouilleerde M., een broer van J.A.X. die bij de politie werkte, in de stad. Bij de werkplaats van uw vader loste hij een schot en doodde uw vader. Op 24 maart 2016 beviel u van uw dochter, T.J.A. Op 12 mei 2016 werd u onderweg van de markt naar huis aangevallen door uw twee schoonzussen, S. en Z., vergezeld van hun twee vriendinnen. U werd met een hamer op uw hoofd geslagen en geschopt tot u het bewustzijn verloor. Twee weken na dit voorval werd uw zus H. die bij u op bezoek was, door uw schoonzussen tot bloedens toe geslagen. Op 31 mei 2016 overhandigde uw schoonvader u een akte waarin stond dat J.A.X. van u scheidde. Op 13 juli 2016 kwam H. uw schoonzus S. op straat tegen. Ze viel S. aan en stak haar met een mes. Bij haar thuiskomst vertelde H. niet wat ze had gedaan en ging ervan door. Op 14 juli 2016 kwamen uw schoonvader en uw schoonbroer M. jullie thuis bedreigen. Ze eisten dat u H. zou overleveren daar S. was overleden. De ochtend van 15 juli 2016 werd u thuis aangevallen door M. vergezeld van ordetroepen. U werd mishandeld en samen met al uw gezinsleden naar het politiekantoor meegenomen voor een ondervraging. U werd beschuldigd van moord en het beheksen van J.A.X.. Terwijl uw familie diezelfde dag naar huis kon bleef u nog zeven dagen in de gevangenis opgesloten. Vervolgens werd u getransfereerd naar een andere gevangenis. Op 25 augustus 2016 werd u voor een rechter gebracht en veroordeeld tot de doodstraf. Uw terechtstelling werd voorzien op 25 september 2016, tenzij uw zus H. zich zou overgeven. Op 12 september 2016 ontstond na een aanval van twee subclans van de Dhulbahante op de gevangenis een chaos in de welke u kon ontsnappen. U vluchtte naar uw vriendin in de wijk Haburta. Uw moeder bracht u er geld waarna u op 14 september 2016 vanuit Laascaanood naar Bosaso vertrok vergezeld door een smokkelaar. Vanuit Bosaso nam u een boot naar Jemen. U werd er gedurende twee maanden opgesloten alvorens u naar Sudan kon reizen. Vanuit Sudan werd u illegaal naar Libië gesmokkeld. In de derde maand van 2017 ondernam u vanuit Libië een illegale bootreis naar Italië. Tijdens uw verblijf in Italië leerde u via uw broer A.F.F.O. (C.G. (...) - O.V. (...)) kennen. U huwde hem traditioneel op 15 februari 2018 en vertrok via Zwitserland en Duitsland naar België. Op 22 februari 2018 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. U vreest bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst gedood te worden, daar u voor moord/medeplichtigheid aan moord werd veroordeeld. U bent niet in het bezit van documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Aangaande de door u aangehaalde moeilijkheden in Jemen, waar u stelde gedurende twee maanden te zijn opgesloten alvorens u naar Sudan reisde (zie vragenlijst CGVS, vraag 1), dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming ten opzichte van uw land van herkomst, Somalië, meerbepaald Somaliland, dient beoordeeld te worden.

Voor wat betreft uw stelling in uw woonplaats Laascaanood, omwille van uw toebehoren tot de minderheidsgroep Gabooye/Madhiban het slachtoffer te zijn geweest van discriminatie –u haalde aan te zijn gediscrimineerd tijdens uw studie, uw werk en tot slot omwille van uw huwelijk met een man behorende tot een meerderheidsclan (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 21/02/2019 – verder “notities” CGVS I, p.31), komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw afkomst volledig op de helling te staan door uw onsamenvangende uiteenzetting over de Gabooye/Madhiban. Waar u aanvankelijk op de vraag om uw clan voor te stellen verklaart dat Gabooye een algemene benaming is en de clan verder verdeeld kan worden in verschillende clans die verschillende beroepen uitoefenen (notities CGVS I, p.16,17, 28, 29), stelt u even verder Gabooye voor als de naam van uw “overgrootvader”/voorouder (notities CGVS I, p.18). Volgens beschikbare informatie, toegevoegd in uw administratieve dossier, is Gabooye echter enkel een verzamelnaam voor verschillende beroepskasten en geen persoonsnaam. Dat u als beweerd lid van deze groep deze benaming als naam van uw voorouder opgeeft, is dan ook merkwaardig. Gezien uw verklaring dat Gabooye ingedeeld is in Madhiban -waartoe u zou behoren-, Tumul(o), Muse, Anas, Wardheere, Reer Hawle en Yibro (CGVS I, p. 16), werd u gevraagd welk verschil tussen deze groepen dan wel is. U antwoordt daarop: “Ze zijn zelfde, het zijn clans, ze hebben zelfde discriminatie” (notities CGVS I, p.27). Op de vraag of behalve discriminatie hen iets anders bindt of verdeelt kwam u niet verder dan te stellen dat ze samen/onderling huwen en zich als gelijken zien (notities CGVS I, p.28). Daar u wel blijkbaar weet dat deze groepen verschillende beroepen uitoefenen, is het merkwaardig dat u zelf geen link legt naar dit gegeven en Madhiban, Tumul, Yibro, Muse Anas, Wardheere en Reer Hawle als “clans” bestempelt (notities CGVS I, p.27). De door u opgenoemde groepen hebben immers helemaal geen traditionele op afkomst gestoelde clan, zoals in Somalië gebruikelijk is, maar een groep die gedefinieerd wordt door het beroep dat ze uitoefenen (zie informatie administratief dossier). De subclans van Gabooye die u opsomde, zijn dan ook – in tegenstelling tot de subclans van de andere grote clanfamilies in Somalië – niet als verwanten aan elkaar verbonden. Dat uw beweerde afkomst niet overtuigt blijkt verder uit uw verdere uitleg als zou uw voorvader door u “Gabooye” genoemd, een dood dier hebben gegeten, hetgeen eveneens ontstellend kan worden genoemd. U gaf immers aan dat uw clan als onrein wordt beschouwd omdat uw voorouder Gabooye aas zou hebben gegeten terwijl Dir en Darod het uitbraakten. Bijzonder is ook dat u in hetzelfde verhaal eerst had over drie gezellen Darod, Dir en Mirifle en dit verder veranderde naar Dir, Darod en Gabooye, (notities CGVS I, p.19). Uw verhaal over de aasetende voorouder is echter niet in overeenstemming met beschikbare informatie over deze mythe. Volgens het door Somali vertelde verhaal zou immers Mohamed Gurgarte, een broer van Mahmud Gorgarte, beiden afstammelingen van Hawiye, een dood dier hebben gegeten. Zijn nakomelingen, de Madhiban, werden hierom als onrein beschouwd. Gevraagd wie u vertelde dat uw voorouder een dood dier at antwoordde u: “Overal waar we gediscrimineerd woorden zeggen ze je bent Midgan je hebt een dood dier gegeten en wij een halal dier”. Daar u hiermee geen inkijk gaf wie deze versie vertelde werd u opnieuw gevraagd te vertellen wie dit vertelde. U stelt daarop: “Andere Somali’s zeggen dat en deze geschiedenis hoorde ik van oma en opa, op mijn vraag waarom men ons uitscheldt” (notities CGVS, p.19). Daar het verhaal over het eten van aas van andere Somali kwam werd u dan gevraagd wat Gabooye dan wel zelf hierover vertellen. Uw antwoord: “Neen ze zijn tevreden met wie ze zijn, je moet vertrouwen hebben in wat je bent... Ja ze geven dat toe dat ze een dood dier aten en ze zeggen of je overgeeft of niet dat is geen probleem, voordien waren ze gelijke mannen maar het is zo wat we hoorden van de geschiedenis” is dan ook frappant te noemen (notities CGVS I, p.20). Daar het verhaal een mythe is voortkomend uit vertelsels van meerderheidsclans om hun superieure houding tegenover beroepsgroepen te rechtvaardigen, is het uitermate onwaarschijnlijk dat leden van deze beroepsgroepen zich dezelfde afkomstmythe zouden toe-eigenen en zich vereenzelvigen als aaseters. Opvallend is overigens dat u als beweerde Madhiban niet zou hebben verwezen naar uw afstammingsband met de meerderheidsclan Hawiye. Daar u aangaf dat uw voorouder oorspronkelijk samen met zijn gezellen eenzelfde groep vormden werd u gevraagd tot welke clan ze dan wel allen behoorden (notities CGVSI, p. 18,19,23). U antwoordde enkel: “Wij?... we waren van die clan.” (notities CGVS I, p.23). Weerom werd u gevraagd over welke clan u het had. U herhaalde daarop enkel het verhaal van drie mannen die aas aten. U wist overigens helemaal niet te melden wie de stamvader van Madhiban is of wie ze zelf als stamvader zien (notities CGVS, p.24,25).

U ontkende uiteindelijk –op de concrete vraag of Madhiban zichzelf zouden zien afstammen van de Hawiye clan- deze stelling. U reageerde op de vraag waarom Madhiban zichzelf niet zien afstammen van meerderheidsclans met: “omdat ze er niet toe behoren, moeten ze dan claimen wie ze niet zijn? Je gelooft in wie je bent” (notities CGVS I, p.24).

Dat uw afkomst niet overtuigt blijkt bijkomend uit uw niet doorleefde verklaringen over de beweerde discriminatie van u als Madhiban/Gabooye. U bleef hierover immers enkel heel oppervlakkig stellen “er waren veel problemen, de discriminaties die ik meemaakte zoals educatie, jobs en verwees daarop meteen naar uw huwelijk met een man van de Dhulbahante die de aanleiding vormde voor uw vertrek uit uw land (notities CGVS I, p.31). Wanneer dieper werd gepeild welke discriminatie u dan wel kende tijdens uw studie –u stelde immers wel naar school te zijn kunnen gaan (notities CGVS I, p.14,15)-, gaf u enkel aan dat u werd uitgescholden en niet als gelijke van de andere leerlingen werd gezien. In wat zich de discriminatie dan precies verder uitte beantwoordde u enkel met: “Ik maakte dat mee” (notities CGVS I, p.33). Uw verdere opmerking: “Ik merkte haat van de leraar, dat die me niet zag als een gelijke”, geeft echter weerom geen inzage wat u concreet zou hebben meegemaakt aan discriminatie (notities CGVS I, p.33). Dat men aan u, gekleed in een niqab (alles verhullende kledij voor moslimvrouwen), kon zien dat u tot de Gabooye zou hebben behoord en hierdoor niet als gelijke werd gezien is een blote bewering en mist elke overtuigingskracht (notities CGVS, p.34). Gelet deze vaststellingen kan er aan uw bewering op de arbeidsmarkt (waar u overigens actief was tot aan uw beweerde problemen) te zijn gediscrimineerd geweest geen enkel geloof meer worden gehecht.

Daar u geen inzage geeft over uw werkelijke clan-toebehooren, komt ook uw bewering omwille van uw clan van uw werk te zijn beroofd en anders te zijn betaald dan u verwachtte op de helling te staan. Evenmin kan er dan nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering door uw schoonfamilie niet te zijn geaccepteerd en te hebben moeten scheiden. Dat uw gemengde huwelijk –minderheidsclan/ meerderheidsclan- niet overtuigt blijkt verder uit de vaststelling dat u geen doorleefde uitleg kan verschaffen over uw relatie met de vader van uw dochter (notities CGVS I, p.43). Zo is het uitermate opmerkelijk dat u instemde met een huwelijk met een lid van een meerderheidsclan omdat u aan een huwelijk met een oude man van Madhiban afkomst, gekozen door uw vader, wilde onderuit komen. Gevraagd waarom u nooit over dit geregeld huwelijk door uw vader had gesproken bij de Dienst Vreemdelingenzaken, gaf u enkel aan dat u daar kort diende te zijn en u later alles ging vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04/04/2019 –verder notities CGVS II, p.10). Het is echter weinig waarschijnlijk dat u het motief om een huwelijk aan te gaan met iemand van een meerderheidsclan zou hebben achterwege gelaten in uw uiteenzetting over uw beweegredenen voor dat geheim gemengd huwelijk. Wanneer u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u bepaalde opmerkingen had over het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken, verwees u overigens geenszins naar deze omissie (notities CGVS I, p.4).

Wat er ook van zij, u verklaarde voorts dat u het huwelijksaanzoek van J.A.X. eerst afwees omdat u wist dat deze relatie niet aanvaard zou worden (notities CGVS I, p.48,49 en notities CGVS II, p.4). Gevraagd hoe jullie een gemeenschappelijke toekomst als gemengd koppel zagen, stelde u enkel niet met de oude man te hebben willen trouwen (notities CGVS I, p.49). Daar uw antwoord enkel uw motief weergeeft waarom u J.A.X. besloot te huwen, werd u opnieuw gevraagd hoe u een toekomst zag als gemengd koppel daar u op voorhand wist dat er moeilijkheden zouden opduiken (notities CGVS I, p.49). U vertelde daarop enkel dat J.A.X. u zei dat er geen problemen zouden zijn en dat discriminatie iets van lang geleden was –“bestond al lang geleden”- en dat hij een eigen keuze wilde maken. Uw uitleg over zijn beslissing staat echter haaks op uw uitleg waarom J.A.X. dan toch voor een geheim huwelijk koos. U antwoordde daarop immers dat J.A.X. wist dat zijn ouders het huwelijk zouden weigeren (notities CGVS I, p.49). Dat u in uw beweerde zwakke positie, zonder enig serieus perspectief op een leven als koppel, na een gesprek met J.A.X. waarbij hij u enkel zei niet in clanverschillen te geloven en enkel u mondeling zou hebben beloofd u te steunen, zou hebben besloten om alsnog een huwelijk aan te gaan waarvan u wist dat deze nooit zou aanvaard worden, mist elke overtuiging. Het clansysteem is immers van fundamenteel belang in Somalische samenleving gezien het de identiteit, positie in de maatschappij, hulp en graad van bescherming bepaalt van een individu.

Daar u nog steeds geen concrete uitleg gaf hoe u beiden de praktische kant van uw toekomst zag of geregeld had, werd u deze vraag opnieuw gesteld. Uw ontwijkend antwoord: “Mijn plan was dat iemand me aanvaardde en ik hem aanvaardde” en “het leven is mooi” (notities CGVS I, p.49,50), biedt daarop weerom geen enkel inzicht. Evenmin kon u vertellen hoe u als koppel, bij het vernemen van uw zwangerschap, jullie verdere leven zag verlopen of welke stappen jullie ondernamen om jullie gemeenschappelijk toekomst en die van jullie kind praktisch te regelen.

Het enige wat u hierover kon zeggen was “zijn familie had de beslissing, hij was alleen hij kon niets... hij was heel blij (met het kind) dat is wat ik merkte aan hem” (notities CGVS II, p.11). Vervolgens gaf u aan dat J.A.X. zijn familie had ingelicht om even verder te stellen dat hij zijn familie niet had ingelicht over jullie huwelijk/zwangerschap (notities CGVS II, p.11,12). Uiteindelijk antwoordt u op de vraag of J.A.X. zaken had geregeld door zijn familie over jullie huwelijk en kind te informeren dat hij dit niet had gedaan (notities CGVS II, p.12). Hoewel u even verder stelde dat u er wel aan dacht om als koppel samen te gaan wonen, blijkt u nooit te hebben overwogen om Laascaanood te verlaten om jullie elders te vestigen (notities CGVS II, p.10). Een dergelijke laconieke houding van uw kant en van de kant van uw partner is echter maar weinig te verzoenen met het risico dat u als gemengd koppel in de Somalische cultuur zou kunnen lopen. Een dergelijk gedrag getuigt bovendien bijkomend van een gebrek aan doorleefdheid in uw uitleg over de/het door u beweerde geheime relatie/huwelijk in Somalië.

Vermits u niet aannemelijk maakt een geheim huwelijk te hebben afgesloten en een verboden relatie erop te hebben nagehouden, kan er aan uw beweerde problemen met uw schoonfamilie hierdoor, ondermeer de moord op uw vader door uw schoonbroer, uw mishandeling waarbij u met een hamer werd bewerkt en de moord die uw zus zou hebben begaan op uw schoonzus waardoor u werd gearresteerd, gedetineerd en ter dood veroordeeld (notities CGVS II, p.5,6), geen enkel geloof meer worden gehecht. Hierbij is het immers opvallend dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit heeft vermeld dat uw schoonbroer (al dan niet bewust) de moordenaar van uw vader was. Geconfronteerd met deze opvallende omissie stelde u enkel dat uw schoonbroer niet wilde toegeven het schot te hebben gelost (notities CGVS II, p.15). U werd vervolgens opgemerkt dat de vraag niet ging over wie al dan niet de schuld trof, maar over het feit dat u nooit meldde dat uw vader omwille van u door toedoen van uw schoonbroer het leven liet. U repliceerde daarop: “Men zei kort te houden, ik kreeg de kans niet zoals nu, ik heb het nu vrijwillig verteld” (notities CGVS II, p.15). Uw uitleg is echter niet afdoende voor uw nalaten. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat deze bij het vermelden van het overlijden van diens vader –wetende dat het om een moord ging en wetende wie de dader is- dit ook meteen vermeldt (zie verklaringen DVZ, vraag 13). Het feit dat u uw eigen mishandeling met een hamer, waarbij u bewusteloos werd geslagen door uw schoonzussen, evenmin vermeldt bij uw aanvankelijke verklaringen, doet vermoeden dat u de voorgehouden incidenten bewust post factum tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft verzonnen om uw verhaal wat meer gewicht te geven. Gevraagd waarom u dit ernstig persoonlijk incident nooit vermeldde tijdens uw uiteenzetting bij de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordde u enkel dat u niet de kans ertoe kreeg omdat alles kort diende gezegd te worden. Uw uitleg kan echter niet worden weerhouden, daar u werd gevraagd een korte opsomming te geven van de meest ernstige incidenten die u persoonlijk waren overkomen, waartoe het bewerkt worden met een hamer tot u bewusteloos viel, zeker toe kan gerekend worden (notities CGVS II, p.14). Dat uw bewering maandenlang –van 15 juli 2016 tot en met 12 september 2016- in detentie te hebben doorgebracht niet overtuigt blijkt bijkomend uit gevonden informatie op uw publieke facebookpagina’s waar u duidelijk posts van u zelf zet (foto’s en commentaren) allemaal gemaakt in de periode van uw beweerde detentie. Nochtans stelt u uitdrukkelijk dat u tijdens uw detentie op geen enkele mogelijkheid had om het internet te gebruiken noch met iemand te communiceren (notities CGVS II, p.19). Geconfronteerd met deze vaststelling merkte u enkel op dat misschien iemand anders uw facebook had gebruikt, zoals de twee kinderen van uw nonkel. Deze blote bewering kan echter niet weerhouden worden als uitleg. Het is immers niet aannemelijk dat twee kinderen foto’s van u en leuke commentaren/afbeeldingen in uw naam en zonder uw medeweten op uw facebook zouden plaatsen terwijl u in de gevangenis zou zitten, veroordeeld tot de doodstraf. Gelet alle bovenstaande vaststellingen, mist uw opmerking dat u vreest dat uw schoonfamilie omwille van u uw dochter problemen zou maken dan ook elke overtuiging (notities CGVS II, p.20). Andere redenen waarom u uw land zou hebben verlaten of redenen waarom u niet terug zou kunnen naar uw land van herkomst stelde u niet te hebben (notities CGVS II, p.19).

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke motieven waarom u uw land van herkomst heeft verlaten te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

Wat betreft uw stelling intussen een koppel te vormen met de in België verblijvende A.F.F.O. (C.G. (...)-O.V. (...)), dient erop te worden gewezen dat het doel van de asielpprocedure niet is het recht op eerbiediging van het gezinsleven te zien bevestigen, maar wel om na te gaan of de persoon bescherming nodig heeft tegen vervolgingen of een reëel risico op ernstige schade loopt. Het principe van ‘eenheid van familie’ staat niet ingeschreven in het Vluchtelingenverdrag, noch in de criteria voor het bekomen van de vluchtelingstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Laascaanood in de regio Sool. In casu dient dus de veiligheidssituatie in het gebied Sool, Sanaag en Cayn (SSC) beoordeeld te worden.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in de regio van de betwiste gebieden (zie COI Focus Somalië. Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland. dd. 24 april 2018) blijkt dat de regio vooral te lijden heeft van de droogte. Zo nemen de clanconflicten door deze droogte toe omwille van de competitie voor de bestaansmiddelen. Er vallen hierbij burgerdoden hoewel het moeilijk is een onderscheid te maken tussen een burger en een lid van een clanmilitie bij de geraadpleegde bronnen. Verder zijn er sporadische gevechten tussen de Somalilandse legertroepen en deze van Puntland met een piek in januari 2018 in Tukarak. Tijdens de onderzoeksperiode worden er geen enkele gewelddadige acties van Al Shabaab gemeld in de regio.

In de regio Khatumo is er bijna geen gewapende activiteit dat gerelateerd kan worden aan het conflict tussen Puntland en Somaliland, maar de situatie in het grensgebied met de Khatumo staat blijft fragiel. Dit laatste komt door clanconflicten tussen de lokale clans (vooral Dhulbahante subclans) die geëscaleerd zijn in 2017. Waarschijnlijk heeft deze opflakking eveneens te maken met de droogte en de schaarse levensmiddelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in het gebied Sool, Sanaag en Cayn actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit het gebied Sool, Sanaag en Cayn aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

Na een korte theoretische toelichting licht verzoekster toe als volgt:

"11.1.4 Verwerende partij hecht geen geloof aan de discriminatie die verzoekende partij heeft ondergaan omwille van het feit dat zij tot de minderheidsclan Gaboye.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij niet de (correcte) geschiedenis te kennen van deze clan. Nochtans geeft verzoekende partij zelf aan dat verzoekende partij weldegelijk verklaarde dat Gaboye de benaming is van verschillende minderheidsclan die onderverdeeld kunnen worden volgens het beroep dat ze uitoefenen:

p. 16-17 CGVS

[Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 14, p. 16-17]

Zij gaf eveneens aan dat zij gediscrimineerd worden omdat de voorvaderen een dood dier opaten: p. 17 CGVS I

[Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 14, p. 17]

Verzoekende partij heeft niet beweerd dat Gabooye een overgrootvader was. Zij heeft aangegeven dat dat een algemene discriminerende naam is die andere Somaliërs geven aan hen: p. 18 CGVS I

[Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 14, p. 18]

Dit komt perfect overeen met de beschikbare informatie waarnaar verwerende partij verwijst in de beslissing:

[citaat bestreden beslissing]

Zoals hierboven reeds aangehaald, heeft verzoekende partij weldegelijk aangegeven dat deze clan onderverdeeld worden volgens hun beroep. Verzoekende partij begrijpt de verwijten van verwerende partij dan ook niet.

Verwerende partij verwacht een encyclopedische kennis van de clans en de geschiedenis ervan van verzoekende partij. Dit is niet ernstig. Verzoekende partij gaat voort op de verhalen die zij hoorde van haar grootvader. Het is natuurlijk makkelijk om zich te verschuilen achter 'beschikbare bronnen' en ervan uit te gaan dat verzoekende partij deze bijna letterlijk moet kunnen citeren... Verzoekende partij kon ook maar vertellen over de verhalen die haar grootvader haar had verteld over de redenen waarom zij gediscrimineerd worden.

Verwerende partij focust zich in de bestreden beslissing volledig op de zaken waarop verzoekende partij niet kon antwoorden, en legt het grootste deel van het gehoor gewoonweg naast zich neer.

Het verifiëren van iemands Somalische nationaliteit vereist een uitgebreide en doorgedreven herkomstcheck. Hierbij mogen de vragen geenszins eenzijdig zijn. Evenmin kan van de asielzoeker een encyclopedische kennis worden verwacht van zijn omgeving en clans.

Professor ABBINK, antropoloog en professor aan het Afrika Centrum van de Universiteit te Leiden, stelde reeds aan het UNHCR in een advies dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen, en dat van hen evenmin verwacht kan worden dat zij de clanverdelingen onmogelijk allemaal van buiten kunnen kennen (cf. stuk 3):

"In concreto werd aan Professor Abbink gevraagd of hij in de vier hem voorgelegde dossiers kon nagaan:

1) of de vragen die tijdens de gehoren werden gesteld pertinent zijn en of de gegeven antwoorden correct geëvalueerd worden?

2) welke mogelijke andere vragen zouden moeten worden gesteld?

3) of er een specifieke expertise nodig is om op correcte wijze de antwoorden te evalueren?

In zijn antwoord van 13 februari 2008 kwam Professor Abbink tot de conclusie, in tegenstelling tot de conclusies van het CGVS, dat "het geen twijfel lijdt dat deze vier asielzoekers voor hun aankomst in België in Zuid-Somalie woonden." Ook al werd het dossier van mevrouw Y. niet voorgelegd aan Professor Abbink, dienen zijn bevindingen toch in overweging te worden genomen aangezien het de algemene manier van vraagstelling door het CGVS in Somalische dossiers betreft.

"In alle vier de gevallen wordt in de verhoren zeer veel doorggevraagd over de clan-structuur en de geografische details van de stad of plaats of regio waarin de vluchtelingen verbleven. De assumptie hier schijnt dat deze vluchtelingen allen met een uitgewerkte clanfamiliekaart van het Somalische volk in hun hoofd rondlopen. M.a.w. er wordt, op onredelijke wijze, veel te veel kennis verondersteld van de vele gradaties, de segmentaties en de subgroepen van de Somalische clans, die 90% van de Somali's helemaal niet heeft. Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend, (...).

Ook niet vergeten moet worden dat een aantal van hen al lang in België zijn en zich verwijderd hebben van het clan-denken, en ten tweede dat Somalië in chaos is en clan-affiliaties daar van wisselend belang zijn. Dus antwoord op vraag 1: het steeds maar doorvragen over clanverdelingen e.d. is niet erg pertinent: er wordt té veel aandacht aan besteed. En verder: "In het geval van plaatsnamen, dorpsnamen, winkels, overheidsgebouwen, etc. moet men er ook rekening mee houden dat vele Somaliërs niet kunnen lezen of schrijven en de vele kleine dorpjes niet (kunnen) kennen."

Hierbij wordt dus niet gesteld dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel.

Wel wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan.

Wanneer het gehoorverslag van verzoekende partij erop wordt nagelezen, blijkt al snel een bijzonder uitgebreide kennis van haar clan, dat zij heeft uiteengezet dat zij haar hele leven gediscrimineerd werd omwille van haar clan, dat zij niet dezelfde rechten hadden, niet mochten trouwen met mensen van een meerderheidsclan, op de arbeidsmarkt gediscrimineerd werden... p. 31

[Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 14, p. 31]

Verwerende partij verwijt verzoekende partij dat dat haar verklaringen 'niet doorleefd' zouden zijn. Verzoekende partij vraagt zich af wat doorleefde verklaringen dan inhouden volgens verwerende partij...

Dergelijke non-argumenten kunnen bezwaarlijk aangehaald worden om het relaas van verzoekende partij als ongehoofwaardig te bestempelen.

II.1.5. Verwerende partij baseert zich hierop om vervolgens ook het huwelijk van verzoekende partij met haar man - die tot een meerderheidsclan behoort - in twijfel te trekken. Ook hier verwijt zij haar 'niet doorleefde' verklaringen te hebben afgelegd:

[citaat bestreden beslissing]

Verzoekende partij was jong en verliefd en wilde absoluut niet huwen met de (veel oudere) man die haar familie voor haar had uitgekozen. Verzoekende partij is op de DVZ inderdaad niet dieper ingegaan om dat gegeven, omwille van het feit dat zij hier simpelweg de kans niet toe kreeg! Zij werd telkens aangemaand haar relaas kortte houden en er werd haar verzekerd dat zij op het CGVS over voldoende tijd zou beschikken om alles in detail te vertellen wat zij ook gedaan heeft. het is dan ook niet ernstig om haar thans te verwijten bepaalde zaken niet te hebben verteld op de DVZ.

Verwerende partij trekt het huwelijk van verzoekende partij en haar partner in twijfel omdat zij geen eenduidig antwoord zou hebben gegeven over de praktische kant van haar toekomstplannen.

Zij vertrouwde als vrouw op haar partner, en trouwde met hem omdat hij haar geruststelde en verzekerde dat hij voor haar ging zorgen.

Verzoekende partij begrijpt niet hoe verwerende partij - na 2 gehoren en de uitgebreide kennis en relaas van verzoekende partij - nog kan twijfelen aan haar clan en haar verboden huwelijk en problemen die hieruit voortvloeiden.

Verwerende partij heeft zich enkel gefocust op de vragen waarop verzoekende partij niet kon antwoorden en legt het grootste deel van het gehoor - en de vragen waarop verzoekende partij moeiteloos kon antwoorden naast zich neer. Dit is niet serieus.

De informatie die verzoekende partij heeft gegeven tijdens haar gehoor toont ontegensprekelijk aan dat zij weldegelijk van Somaliland afkomstig is en tot een minderheidsclan behoort.

II.1.6. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

II.1.7. De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielaanvraag. De verzoekende partij heeft wel degelijk een geloofwaardig asielaanvraag en een uitgebreide kennis van haar clan.

II.1.8. De thans bestreden beslissing is niet gesteund op daadwerkelijke tegenstrijdigheden of omissies, doch enkel op kleine onbenullige verklaringen. Verzoekende partij heeft hierboven de argumenten van verwerende partij weerlegd en aangetoond waarom zij weldegelijk meent in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielaanvraag van verzoekende partij.

II.1.8. Verzoekende partij is wel degelijk afkomstig van Somalië en heeft daar steeds gewoond. Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik rekening gehouden met het specifiek profiel van verzoekende partij!

II.1.9. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoekster een advies van UNHCR van 9 oktober 2009, in de zaak van mevrouw Y. (stuk 3) toe aan het verzoekschrift.

2.1.3. In een aanvullende nota van 23 augustus 2019 voegt de commissaris-generaal COI Focus "Somalië. Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland" van Cedoca van 5 juni 2019 toe.

2.2. De Raad onderzoekt verzoeksters verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoekster slaagt er niet in om de door haar aangehaalde vervolgingsfeiten aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekster zich in wezen beperkt tot het louter herhalen van haar verklaringen en het volhouden in de doorleefdheid hiervan, het maken van persoonlijke vergoelijken en excuses en het minimaliseren en in twijfel trekken van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De bestreden beslissing motiveerde immers op pertinente en correcte wijze dat geen geloof kan worden aan verzoeksters verklaringen dat zij tot de minderheidsclan Madhibaan zou behoren, gelet op (i) haar verklaringen over haar clanherkomst die inconsistent en vaag zijn en tegenstrijdig met de objectieve informatie en (ii) haar vage en ondoorleefde verklaringen over de discriminatie die zij als Madhibaan onderging.

Verzoekster herhaalt in haar verzoekschrift haar verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud over haar clankennis, doch met de loutere herhaling van haar verklaringen slaagt zij er niet in de pertinente en correcte bevindingen van de commissaris-generaal hierover te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Verzoekster stelt verder in haar verzoekschrift nog dat zij niet beweerde dat Gabooye haar grootvader was, doch dit verweer is in tegenstrijd met de notities van het persoonlijk onderhoud waaruit genoegzaam bleek dat verzoekster verklaarde dat *“Hij” zegt u, over wie heeft u het juist? Mijn overgrootvader Gabooye*. De bestreden beslissing oordeelde echter terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoekster zou verklaren dat Gabooye haar overgrootvader betreft, gezien uit de beschikbare informatie (Landeninformatie, stuk 21, nrs. 5-6) blijkt dat dit louter een verzamelnaam betreft voor verschillende beroepskasten en geen persoonsnaam.

Verzoekster tracht in haar verzoekschrift de vaststellingen in de bestreden beslissing over haar clankennis nog te minimaliseren door aan te voeren dat zij louter voortgaat op de verhalen van haar grootvader en dat van haar aldus geen encyclopedische kennis kan worden verwacht. Zelfs als niet verwacht kan worden en evenmin wordt vermoed dat elke Somalische verzoeker om internationale bescherming een encyclopedische kennis bezit van alle Somalische clanstructuren en clanindelingen tot in de uiterste vertakkingen, dan kan wel verwacht worden dat een Somali bekend is met de eigen clanstructuur, hetgeen tevens in het door verzoekster aangebrachte citaat van Prof. Abbink wordt gesteld: *“Opvallend in de verhalen van de asielzoekers is dat de direct voor hen relevante clan-labels wel worden gekend”* (verzoekschrift, stuk 3, p. 4). Aldus kan slechts worden vastgesteld dat de eigen clankennis van verzoekster inderdaad een belangrijk element uitmaakt van de identiteit (Landeninformatie, stuk 21, nr. 2), zodat van verzoekster, hoewel geenszins van haar een encyclopedische kennis kan worden vereist noch verwacht, weldegelijk redelijkerwijze kan worden gevraagd dat zij gedetailleerde verklaringen kan afleggen en kan antwoorden op elementaire vragen inzake haar eigen clanherkomst. Gelet op bovenstaande vaststellingen faalt verzoekster op dit punt om geloofwaardige verklaringen af te leggen. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht verzoeksters onbekendheid vastgesteld met de eigen ‘clan’, hetgeen de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen hieromtrent op fundamentele wijze aantast. Bovendien merkt de Raad op dat een advies van het UNHCR over de zaak van een zekere mevrouw Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, niet nuttig wordt aangevoerd omdat ieder verzoek om internationale bescherming op de individuele merites wordt beoordeeld.

Verzoekster herhaalt verder in haar verzoekschrift bovendien haar verklaringen over haar discriminatie omwille van haar behoren tot een minderheidsclan en voert hierbij aan dat *“[v]erwerende partij verwijt verzoekende partij dat dat haar verklaringen 'niet doorleefd' zouden zijn. Verzoekende partij vraagt zich af wat doorleefde verklaringen dan inhouden volgens verwerende partij... Dergelijke non-argumenten kunnen bezwaarlijk aangehaald worden om het relaas van verzoekende partij als ongeloofwaardig te bestempelen.”* Het louter herhalen van haar verklaringen en tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal is echter niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de motieven van de bestreden beslissing. De Raad merkt op dat van verzoekster, die verklaarde doorheen haar leven gediscrimineerd te zijn geweest in Somalië omwille van het behoren tot een minderheidsclan, redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij hierover doorleefde en gedetailleerde verklaringen kan afleggen en dergelijke discriminatie aan de hand van concrete ervaringen kan toelichten. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval.

Verzoekster herhaalt verder in het verzoekschrift haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud dat zij huwde met J.A.X. omdat ze niet met de oudere huwelijkskandidaat die haar vader had uitgekozen wou huwen en dat zij vertrouwde op J.A.X. toen deze haar verzekerde dat hij voor haar zou zorgen. Hiermee doet zij echter geenszins afbreuk aan de in de bestreden beslissing vermelde, pertinente en terechte motivering dat *“Wat er ook van zij, u verklaarde voorts dat u het huwelijksaanzoek van J.A.X. eerst afwees omdat u wist dat deze relatie niet aanvaard zou worden (notities CGVS I, p.48,49 en notities CGVS II, p.4). Gevraagd hoe jullie een gemeenschappelijke toekomst als gemengd koppel zagen, stelde u enkel niet met de oude man te hebben willen trouwen (notities CGVS I, p.49). Daar uw antwoord enkel uw motief weergeeft waarom u J.A.X. besloot te huwen, werd u opnieuw gevraagd hoe u een toekomst zag als gemengd koppel daar u op voorhand wist dat er moeilijkheden zouden opduiken (notities CGVS I, p.49). U vertelde daarop enkel dat J.A.X. u zei dat er geen problemen zouden zijn en dat discriminatie iets van lang geleden was –“bestond al lang geleden”- en dat hij een eigen keuze wilde maken. Uw uitleg over zijn beslissing staat echter haaks op uw uitleg waarom J.A.X. dan toch voor een geheim huwelijk koos. U antwoordde daarop immers dat J.A.X. wist dat zijn ouders het huwelijk zouden weigeren (notities CGVS I, p.49). Dat u in uw beweerde zwakke positie, zonder enig serieus perspectief op een leven als koppel, na een gesprek met J.A.X. waarbij hij u enkel zei niet in clanverschillen te geloven en enkel u mondeling zou hebben beloofd u te steunen, zou hebben besloten om alsnog een huwelijk aan te gaan waarvan u wist dat deze nooit zou aanvaard worden, mist elke overtuiging. Het clansysteem is immers van fundamenteel belang in Somalische samenleving gezien het de identiteit, positie in de maatschappij, hulp en graad van bescherming bepaalt van een individu.*

Daar u nog steeds geen concrete uitleg gaf hoe u beiden de praktische kant van uw toekomst zag of geregeld had, werd u deze vraag opnieuw gesteld. Uw ontwijkend antwoord: “Mijn plan was dat iemand me aanvaardde en ik hem aanvaardde” en “het leven is mooi” (notities CGVS I, p.49,50), biedt daarop weerom geen enkel inzicht. Evenmin kon u vertellen hoe u als koppel, bij het vernemen van uw zwangerschap, jullie verdere leven zag verlopen of welke stappen jullie ondernamen om jullie gemeenschappelijk toekomst en die van jullie kind praktisch te regelen. Het enige wat u hierover kon zeggen was “zijn familie had de beslissing, hij was alleen hij kon niets... hij was heel blij (met het kind) dat is wat ik merkte aan hem” (notities CGVS II, p.11). Vervolgens gaf u aan dat J.A.X. zijn familie had ingelicht om even verder te stellen dat hij zijn familie niet had ingelicht over jullie huwelijk/zwangerschap (notities CGVS II, p.11,12). Uiteindelijk antwoordt u op de vraag of J.A.X. zaken had geregeld door zijn familie over jullie huwelijk en kind te informeren dat hij dit niet had gedaan (notities CGVS II, p.12). Hoewel u even verder stelde dat u er wel aan dacht om als koppel samen te gaan wonen, blijkt u nooit te hebben overwogen om Laascaanood te verlaten om jullie elders te vestigen (notities CGVS II, p.10). Een dergelijke laconieke houding van uw kant en van de kant van uw partner is echter maar weinig te verzoenen met het risico dat u als gemengd koppel in de Somalische cultuur zou kunnen lopen. Een dergelijk gedrag getuigt bovendien bijkomend van een gebrek aan doorleefdheid in uw uitleg over de/het door u beweerde geheime relatie/huwelijk in Somalië.”

Verzoekster tracht verder de in de bestreden beslissing vastgestelde omissies in haar verklaringen bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud te minimaliseren door aan te voeren dat zij bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd aangemaand om het kort te houden en de kans kreeg om tijdens het persoonlijk onderhoud haar relaas gedetailleerd te vertellen.

Dienaangaande stelt de Raad vast dat verzoekster bij het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken erop gewezen wordt dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoekster geenszins van haar medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk haar asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de procedure. Bovendien betreffen de vastgestelde inconsistenties en omissies kernelementen van verzoeksters asielaanvraag, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat zij deze elementen correct weergeeft. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval. Dat verzoekster verschillende kernelementen van haar relaas niet zou vermelden tijdens het interview bij aanvang van de procedure toen haar gevraagd werd haar problemen uiteen te zetten (CGVS-vragenlijst, stuk 23, p. 2-3) doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit relaas.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Aangaande de door u aangehaalde moeilijkheden in Jemen, waar u stelde gedurende twee maanden te zijn opgesloten alvorens u naar Sudan reisde (zie vragenlijst CGVS, vraag 1), dient te worden opgemerkt dat uw verzoek om internationale bescherming ten opzichte van uw land van herkomst, Somalië, meer bepaald Somaliland, dient beoordeeld te worden.

Voor wat betreft uw stelling in uw woonplaats Laascaanood, omwille van uw toebehoren tot de minderheidsgroep Gabooye/Madhiban het slachtoffer te zijn geweest van discriminatie – u haalde aan te zijn gediscrimineerd tijdens uw studie, uw werk en tot slot omwille van uw huwelijk met een man behorende tot een meerderheidsclan (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal d.d. 21/02/2019 – verder “notities” CGVS I, p.31), komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw afkomst volledig op de helling te staan door uw onsamenvangende uiteenzetting over de Gabooye/Madhiban. Waar u aanvankelijk op de vraag om uw clan voor te stellen verklaart dat Gabooye een algemene benaming is en de clan verder verdeeld kan worden in verschillende clans die verschillende beroepen uitoefenen (notities CGVS I, p.16,17, 28, 29), stelt u even verder Gabooye voor als de naam van uw “overgrootvader”/voorouder (notities CGVS I, p.18). Volgens beschikbare informatie, toegevoegd in uw administratieve dossier, is Gabooye echter enkel een verzamelnaam voor verschillende beroepskasten en geen persoonsnaam. Dat u als beweerd lid van deze groep deze benaming als naam van uw voorouder opgeeft, is dan ook merkwaardig. Gezien uw verklaring dat Gabooye ingedeeld is in Madhiban -waartoe u zou behoren-, Tumul(o), Muse, Anas, Wardheere, Reer Hawle en Yibro (CGVS I, p.16), werd u gevraagd welk verschil tussen deze groepen dan wel is. U antwoordt daarop: “Ze zijn zelfde, het zijn clans, ze hebben zelfde discriminatie” (notities CGVS I, p.27). Op de vraag of behalve discriminatie hen iets anders bindt of verdeelt kwam u niet verder dan te stellen dat ze samen/onderling huwen en zich als gelijken zien (notities CGVS I, p.28). Daar u wel blijkbaar weet dat deze groepen verschillende beroepen uitoefenen, is het merkwaardig dat u zelf geen link legt naar dit gegeven en Madhiban, Tumul, Yibro, Muse Anas, Wardheere en Reer Hawle als “clans” bestempelt (notities CGVS I, p.27). De door u opgenoemde groepen hebben immers helemaal geen traditionele op afkomst gestoelde clan, zoals in Somalië gebruikelijk is, maar een groep die gedefinieerd wordt door het beroep dat ze uitoefenen (zie informatie administratief dossier). De subclans van Gabooye die u opsomde, zijn dan ook – in tegenstelling tot de subclans van de andere grote clanfamilies in Somalië – niet als verwanten aan elkaar verbonden. Dat uw beweerde afkomst niet overtuigt blijkt verder uit uw verdere uitleg als zou uw voorvader door u “Gabooye” genoemd, een dood dier hebben gegeten, hetgeen eveneens ontstellend kan worden genoemd. U gaf immers aan dat uw clan als onrein wordt beschouwd omdat uw voorouder Gabooye aas zou hebben gegeten terwijl Dir en Darod het uitbraakten. Bijzonder is ook dat u in hetzelfde verhaal eerst had over drie gezellen Darod, Dir en Mirifle en dit verder veranderde naar Dir, Darod en Gabooye, (notities CGVS I, p.19). Uw verhaal over de aasetende voorouder is echter niet in overeenstemming met beschikbare informatie over deze mythe. Volgens het door Somali vertelde verhaal zou immers Mohamed Gurgarte, een broer van Mahmud Gorgarte, beiden afstammelingen van Hawiye, een dood dier hebben gegeten. Zijn nakomelingen, de Madhiban, werden hierom als onrein beschouwd. Gevraagd wie u vertelde dat uw voorouder een dood dier at antwoordde u: “Overal waar we gediscrimineerd worden zeggen ze je bent Midgan je hebt een dood dier gegeten en wij een halal dier”. Daar u hiermee geen inzicht gaf wie deze versie vertelde werd u opnieuw gevraagd te vertellen wie dit vertelde. U stelt daarop: “Andere Somali’s zeggen dat en deze geschiedenis hoorde ik van oma en opa, op mijn vraag waarom men ons uitscheldt” (notities CGVS I, p.19). Daar het verhaal over het eten van aas van andere Somali kwam werd u dan gevraagd wat Gabooye dan wel zelf hierover vertellen. Uw antwoord: “Neen ze zijn tevreden met wie ze zijn, je moet vertrouwen hebben in wat je bent... Ja ze geven dat toe dat ze een dood dier aten en ze zeggen of je overgeeft of niet dat is geen probleem, voordien waren ze gelijke mannen maar het is zo wat we hoorden van de geschiedenis” is dan ook frappant te noemen (notities CGVS I, p.20). Daar het verhaal een mythe is voortkomend uit vertelsels van meerderheidsclans om hun superieure houding tegenover beroepsgroepen te rechtvaardigen, is het uitermate onwaarschijnlijk dat leden van deze beroepsgroepen zich dezelfde afkomstmythe zouden toe-eigenen en zich vereenzelvigen als aaseters. Opvallend is overigens dat u als beweerde Madhiban niet zou hebben verwezen naar uw afstammingsband met de meerderheidsclan Hawiye. Daar u aangaf dat uw voorouder oorspronkelijk samen met zijn gezellen eenzelfde groep vormden werd u gevraagd tot welke clan ze dan wel allen behoorden (notities CGVS I, p.18,19,23). U antwoordde enkel: “Wij?... we waren van die clan.” (notities CGVS I, p.23). Weerom werd u gevraagd over welke clan u het had. U herhaalde daarop enkel het verhaal van drie mannen die aas aten. U wist overigens helemaal niet te melden wie de stamvader van Madhiban is of wie ze zelf als stamvader zien (notities CGVS I, p.24,25). U ontkende uiteindelijk –op de concrete vraag of Madhiban zichzelf zouden zien afstammen van de Hawiye clan- deze stelling. U reageerde op de vraag waarom Madhiban zichzelf niet zien afstammen van meerderheidsclans met: “omdat ze er niet toe behoren, moeten ze dan claimen wie ze niet zijn? Je gelooft in wie je bent” (notities CGVS I, p.24).

Dat uw afkomst niet overtuigt blijkt bijkomend uit uw niet doorleefde verklaringen over de beweerde discriminatie van u als Madhiban/Gabooye.

U bleef hierover immers enkel heel oppervlakkig stellen “er waren veel problemen, de discriminaties die ik meemaakte zoals educatie, jobs en verwees daarop meteen naar uw huwelijk met een man van de Dhulbahante die de aanleiding vormde voor uw vertrek uit uw land (notities CGVS I, p.31).

Wanneer dieper werd gepeild welke discriminatie u dan wel kende tijdens uw studie –u stelde immers wel naar school te zijn kunnen gaan (notities CGVS I, p.14,15)-, gaf u enkel aan dat u werd uitgescholden en niet als gelijke van de andere leerlingen werd gezien. In wat zich de discriminatie dan precies verder uitte beantwoordde u enkel met: “Ik maakte dat mee” (notities CGVS I, p.33). Uw verdere opmerking: “Ik merkte haat van de leraar, dat die me niet zag als een gelijke”, geeft echter weerom geen inzage wat u concreet zou hebben meegemaakt aan discriminatie (notities CGVS I, p.33). Dat men aan u, gekleed in een niqab (alles verhullende kledij voor moslimvrouwen), kon zien dat u tot de Gabooye zou hebben behoord en hierdoor niet als gelijke werd gezien is een blote bewering en mist elke overtuigingskracht (notities CGVS, p.34). Gelet deze vaststellingen kan er aan uw bewering op de arbeidsmarkt (waar u overigens actief was tot aan uw beweerde problemen) te zijn gediscrimineerd geweest geen enkel geloof meer worden gehecht.

Daar u geen inzage geeft over uw werkelijke clan-toebehoren, komt ook uw bewering omwille van uw clan van uw werk te zijn beroofd en anders te zijn betaald dan u verwachtte op de helling te staan. Evenmin kan er dan nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering door uw schoonfamilie niet te zijn geaccepteerd en te hebben moeten scheiden. Dat uw gemengde huwelijk –minderheidsclan/meerderheidsclan- niet overtuigt blijkt verder uit de vaststelling dat u geen doorleefde uitleg kan verschaffen over uw relatie met de vader van uw dochter (notities CGVS I, p.43). Zo is het uitermate opmerkelijk dat u instemde met een huwelijk met een lid van een meerderheidsclan omdat u aan een huwelijk met een oude man van Madhiban afkomst, gekozen door uw vader, wilde onderuit komen. Gevraagd waarom u nooit over dit geregeld huwelijk door uw vader had gesproken bij de Dienst Vreemdelingenzaken, gaf u enkel aan dat u daar kort diende te zijn en u later alles ging vertellen (notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 04/04/2019 –verder notities CGVS II, p.10). Het is echter weinig waarschijnlijk dat u het motief om een huwelijk aan te gaan met iemand van een meerderheidsclan zou hebben achterwege gelaten in uw uiteenzetting over uw beweegredenen voor dat geheim gemengd huwelijk. Wanneer u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u bepaalde opmerkingen had over het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken, verwees u overigens geenszins naar deze ommissie (notities CGVS I, p.4).

Wat er ook van zij, u verklaarde voorts dat u het huwelijksaanzoek van J.A.X. eerst afwees omdat u wist dat deze relatie niet aanvaard zou worden (notities CGVS I, p.48,49 en notities CGVS II, p.4). Gevraagd hoe jullie een gemeenschappelijke toekomst als gemengd koppel zagen, stelde u enkel niet met de oude man te hebben willen trouwen (notities CGVS I, p.49). Daar uw antwoord enkel uw motief weergeeft waarom u J.A.X. besloot te huwen, werd u opnieuw gevraagd hoe u een toekomst zag als gemengd koppel daar u op voorhand wist dat er moeilijkheden zouden opduiken (notities CGVS I, p.49). U vertelde daarop enkel dat J.A.X. u zei dat er geen problemen zouden zijn en dat discriminatie iets van lang geleden was –“bestond al lang geleden”- en dat hij een eigen keuze wilde maken. Uw uitleg over zijn beslissing staat echter haaks op uw uitleg waarom J.A.X. dan toch voor een geheim huwelijk koos. U antwoordde daarop immers dat J.A.X. wist dat zijn ouders het huwelijk zouden weigeren (notities CGVS I, p.49). Dat u in uw beweerde zwakke positie, zonder enig serieus perspectief op een leven als koppel, na een gesprek met J.A.X. waarbij hij u enkel zei niet in clanverschillen te geloven en enkel u mondeling zou hebben beloofd u te steunen, zou hebben besloten om alsnog een huwelijk aan te gaan waarvan u wist dat deze nooit zou aanvaard worden, mist elke overtuiging. Het clansysteem is immers van fundamenteel belang in Somalische samenleving gezien het de identiteit, positie in de maatschappij, hulp en graad van bescherming bepaalt van een individu.

Daar u nog steeds geen concrete uitleg gaf hoe u beiden de praktische kant van uw toekomst zag of geregeld had, werd u deze vraag opnieuw gesteld. Uw ontwijkend antwoord: “Mijn plan was dat iemand me aanvaardde en ik hem aanvaardde” en “het leven is mooi” (notities CGVS I, p.49,50), biedt daarop weerom geen enkel inzicht. Evenmin kon u vertellen hoe u als koppel, bij het vernemen van uw zwangerschap, jullie verdere leven zag verlopen of welke stappen jullie ondernamen om jullie gemeenschappelijk toekomst en die van jullie kind praktisch te regelen. Het enige wat u hierover kon zeggen was “zijn familie had de beslissing, hij was alleen hij kon niets... hij was heel blij (met het kind) dat is wat ik merkte aan hem” (notities CGVS II, p.11). Vervolgens gaf u aan dat J.A.X. zijn familie had ingelicht om even verder te stellen dat hij zijn familie niet had ingelicht over jullie huwelijk/zwangerschap (notities CGVS II, p.11,12). Uiteindelijk antwoordt u op de vraag of J.A.X. zaken had geregeld door zijn familie over jullie huwelijk en kind te informeren dat hij dit niet had gedaan (notities CGVS II, p.12). Hoewel u even verder stelde dat u er wel aan dacht om als koppel samen te gaan wonen, blijkt u nooit te hebben overwogen om Laascaanood te verlaten om jullie elders te vestigen (notities CGVS II, p.10). Een dergelijke laconieke houding van uw kant en van de kant van uw partner is echter maar weinig te verzoenen met het risico dat u als gemengd koppel in de Somalische cultuur zou kunnen lopen.

Een dergelijk gedrag getuigt bovendien bijkomend van een gebrek aan doorleefdheid in uw uitleg over de/het door u beweerde geheime relatie/huwelijk in Somalië.

Vermits u niet aannemelijk maakt een geheim huwelijk te hebben afgesloten en een verboden relatie erop te hebben nagehouden, kan er aan uw beweerde problemen met uw schoonfamilie hierdoor, ondermeer de moord op uw vader door uw schoonbroer, uw mishandeling waarbij u met een hamer werd bewerkt en de moord die uw zus zou hebben begaan op uw schoonzus waardoor u werd gearresteerd, gedetineerd en ter dood veroordeeld (notities CGVS II, p.5,6), geen enkel geloof meer worden gehecht. Hierbij is het immers opvallend dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nooit heeft vermeld dat uw schoonbroer (al dan niet bewust) de moordenaar van uw vader was. Geconfronteerd met deze opvallende omissie stelde u enkel dat uw schoonbroer niet wilde toegeven het schot te hebben gelost (notities CGVS II, p.15). U werd vervolgens opgemerkt dat de vraag niet ging over wie al dan niet de schuld trof, maar over het feit dat u nooit meldde dat uw vader omwille van u door toedoen van uw schoonbroer het leven liet. U repliceerde daarop: "Men zei kort te houden, ik kreeg de kans niet zoals nu, ik heb het nu vrijwillig verteld" (notities CGVS II, p.15). Uw uitleg is echter niet afdoende voor uw nalaten. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers worden verwacht dat deze bij het vermelden van het overlijden van diens vader –wetende dat het om een moord ging en wetende wie de dader is- dit ook meteen vermeldt (zie verklaringen DVZ, vraag 13). Het feit dat u uw eigen mishandeling met een hamer, waarbij u bewusteloos werd geslagen door uw schoonzussen, evenmin vermeldt bij uw aanvankelijke verklaringen, doet vermoeden dat u de voorgehouden incidenten bewust post factum tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft verzonnen om uw verhaal wat meer gewicht te geven. Gevraagd waarom u dit ernstig persoonlijk incident nooit vermeldde tijdens uw uiteenzetting bij de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordde u enkel dat u niet de kans ertoe kreeg omdat alles kort diende gezegd te worden. Uw uitleg kan echter niet worden weerhouden, daar u werd gevraagd een korte opsomming te geven van de meest ernstige incidenten die u persoonlijk waren overkomen, waartoe het bewerkt worden met een hamer tot u bewusteloos viel, zeker toe kan gerekend worden (notities CGVS II, p.14). Dat uw bewering maandenlang –van 15 juli 2016 tot en met 12 september 2016- in detentie te hebben doorgebracht niet overtuigt blijkt bijkomend uit gevonden informatie op uw publieke facebookpagina's waar u duidelijk posts van u zelf zet (foto's en commentaren) allemaal gemaakt in de periode van uw beweerde detentie. Nochtans stelt u uitdrukkelijk dat u tijdens uw detentie op geen enkele mogelijkheid had om het internet te gebruiken noch met iemand te communiceren (notities CGVS II, p.19). Geconfronteerd met deze vaststelling merkte u enkel op dat misschien iemand anders uw facebook had gebruikt, zoals de twee kinderen van uw nonkel. Deze blote bewering kan echter niet weerhouden worden als uitleg. Het is immers niet aannemelijk dat twee kinderen foto's van u en leuke commentaren/afbeeldingen in uw naam en zonder uw medeweten op uw facebook zouden plaatsen terwijl u in de gevangenis zou zitten, veroordeeld tot de doodstraf. Gelet alle bovenstaande vaststellingen, mist uw opmerking dat u vreest dat uw schoonfamilie omwille van u uw dochter problemen zou maken dan ook elke overtuiging (notities CGVS II, p.20). Andere redenen waarom u uw land zou hebben verlaten of redenen waarom u niet terug zou kunnen naar uw land van herkomst stelde u niet te hebben (notities CGVS II, p.19)."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoekster leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

In de bestreden beslissing wordt terecht gesteld als volgt: "Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit Laascaanood in de regio Sool. In casu dient dus de veiligheidssituatie in het gebied Sool, Sanaag en Cayn (SSC) beoordeeld te worden.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in de regio van de betwiste gebieden (zie COI Focus Somalië. Veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland. dd. 24 april 2018) blijkt dat de regio vooral te lijden heeft van de droogte. Zo nemen de clanconflicten door deze droogte toe omwille van de competitie voor de bestaansmiddelen. Er vallen hierbij burgerdoden hoewel het moeilijk is een onderscheid te maken tussen een burger en een lid van een clanmilitie bij de geraadpleegde bronnen. Verder zijn er sporadische gevechten tussen de Somalilandse legertroepen en deze van Puntland met een piek in januari 2018 in Tukarak. Tijdens de onderzoeksperiode worden er geen enkele gewelddadige acties van Al Shabaab gemeld in de regio.

In de regio Khatumo is er bijna geen gewapende activiteit dat gerelateerd kan worden aan het conflict tussen Puntland en Somaliland, maar de situatie in het grensgebied met de Khatumo staat blijft fragiel. Dit laatste komt door clanconflicten tussen de lokale clans (vooral Dhulbahante subclans) die geëscaleerd zijn in 2017. Waarschijnlijk heeft deze opflakking eveneens te maken met de droogte en de schaarse levensmiddelen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in het gebied Sool, Sanaag en Cayn actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit het gebied Sool, Sanaag en Cayn aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd."

Verzoekster betwist voorgaande analyse van de veiligheidssituatie niet in haar verzoekschrift. De Raad stelt nog vast dat de informatie door de commissaris-generaal ter kennis gebracht in zijn aanvullende nota deze analyse genoegzaam bevestigt. De commissaris-generaal stelde in zijn aanvullende nota nog dat "Wat de betwiste gebieden betreft leiden de spanningen tussen Somaliland en Puntland in de regio Sool tot gewapende incidenten. Begin 2018 verovert Somaliland de stad Tukaraq op Puntland. Ondanks lokale en internationale bemiddelingspogingen zijn er regelmatig opflakkingen van geweld in de loop van 2018. De gevechten verminderen tussen juli 2018 en eind 2018. Tijdens de eerste maanden van 2019 worden geen grensincidenten gemeld. Daarnaast hebben er gevechten tussen clans plaats en dit vooral door de toegang tot water en land."

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Sool, Sanaag en Cayn als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster voert geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar haar regio van herkomst.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekster vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP